

Suomikoululainen

Huhti- Toukokuu 2008

www.suomi-koulu.com

Elämme juuri kevään parhainta ja jännittävintä jääkiekkoaikaa. Tällä mantereella on samaan aikaan menossa sekä NHL:n playoffit että MM-kisat, mikä vaatii melkoista kestävyyttä penkkiurheilijoilta. Meillä täällä se on aikaeron vuoksi vähän helpompaa kuin Suomessa, onneksi :))

Mitä tekemistä jääkiekolla on Suomi-koulun kanssa! Paljonkin, etenkin koko Suomi-yhteisön kanssa. Jääkiekossa on joukkue, jonka tulee puhalttaa yhteen hiileen saavuttaakseen jotain suurta. Lisäksi joukkue tarvii yksilösuorittajia, jotka näyttävät tietä ja nostavat tavoitteita yhä korkeammalle. Samoin me suomalaiset täällä Teksasissa olemme yksi suuri joukkue, joka pääsee tavoitteisiinsa ainoastaan yhdessä tekemällä ja toinen toisiamme tukien. Tämä yksin ei kuitenkaan riitä, kuten ei jääkiekossakaan vaan me tarvitsemme myös niitä yksilösuorittajia/johtajia/leadereita, jotka näkevät 'näkyjä' tulevaisuudesta ja vievät joukkuetta aina vain eteenpäin yhä suurempiin ja kovempiin tavoitteisiin. Jääkiekossa puhutaan neljästä eri ketjukoostumuksesta, on ykkösketjua, 2- ja 3-ketjua sekä jarruketju, lisäksi nämä ketjut keskenään kompinoivat tehden esim. yli- ja/tai alivoimaketjuja. Meillä Suomi-yhteisössä (www.suomidallas.com) on myös monta ketjua; Suomi-koulu, Suomi-kirko, Suomi-puoti, Suomi-kirjasto, Suomi-Naiset, Suomi-Golffarit, Suomi-Motoristit, Suomi-Bisnes, Tex-Finn, Kaamos-kuoro jne. Meilläkin on monta kompinaatiota näiden ketjujen kesken, voit olla mukana monessa tai vain yhdessä. Näiden lisäksi mekin tarvitsemme niitä tien näyttäjiä, esikuvia, peräänantamattomia 'kapteeneja', rohkeita oman tiensä kulkijoita, jotka saavat mukaansa muutkin ja vievät heidät mestaruuteen tai uusiin saavutuksiin.

Jääkiekossa on tällä hetkellä hyvin asiat sekä NHL:ssä että MM-areenalla, molemmissa suomalaisilla on voiton avaimet sil-

mien edessä, nyt tarvii vain ottaa ne. Onko meistä -suomalaisista- siihen? Se tarvii vielä kovaa työtä ja uskoa omiin tekemisiin, niin myös meillä täällä Teksasin Suomi-yhteisössä. Kesä saapuu ja monet muuttavat pois, myös uusia tulee aina. Miten saada heidät kaikki mukaan tähän yhteisöön jollakin tavoin, on suuri haaste, vai heitämmekö pyyhkeen kehään jo nyt. Emme tietenkään, eihän Dallas Stars'aan vielä luovuta (vaikka seinää vasten onkin) vaan vie itsensä NHL:n finaaliin, samoin tekee Suomen Leijonat Kanadan MM-kisoissa ja niinhän teemme mekin. Tulethan mukaan kehittämään ja luomaan jotain uutta Suomi-yhteisöön, ethän anna sen näivettyä. Kaikille löytyy pientä tekemistä ja paikkoja on avoinna runsaasti monessa organisaatiossa, etenkin Suomi-koulu tarvii paljon uusia tekijöitä. Meillä on vapaita paikkoja ykkösketjusta aina jarruketjuun asti, kaikkia tarvitaan. Olet tervetullut joukkoomme, tehkämme historiaa ja otetaan voitto kotiin kaikilla rintamilla. Samalla toivotan Dallas Starsin suomalaisille pelaajille uskoa ja kovaa tahtoa seuraaviin peleihin, koskaan ei saa luovuttaa ennenkuin viimeinen vihellys on kuultu.

Oikein hyvää kesää kaikille suomikoululaisille, siellä työskenneille ja avustajille. Kaikille Teille, jotka jatkatte matkaa ja Teille, jotka jäätte. Toivon, että syksyllä näemme iloisin mielin ja uusin innoin sekä vanhat että uudet.

Leila Jäämuru
Puheenjohtaja

Ps. Käväise katsomassa kuvia Perinnetapahtumasta Suomi-koulun verkkosivuilta, mahtava koko Suomi-yhteisön juhla. Kiitos Teille kaikille, jotka olitte mukana järjestämässä sekä tietenkin kaikille juhliin osallistujille.

Ohjaajan Palsta

Hei!

Nimeni on Soile Sulin ja olen toiminut Omppujen (1- vuotiaat) ohjaajana 1,5 vuotta. Vapaaehtoisohjaajan toimi on ollut hauskaa ja antoisaa, koska olen saanut etuoikeuden seurata lasten kasvua ja kehitystä.

Ennen huomassani oli alle 3-vuotiaat vauvoja lukuunottamatta. Ryhmässäni oli 13 lasta, mikä tuntui liian suurelta määrältä. Leikki- ja musiikki-toiminta tapahtui leikkihuoneessa, missä oli huomiota muualle vetäviä houkutuksia. Ryhmä jaettiin Pelleihin (2-vuotiaat), jolloin opetus vastasi paremmin lapsen kehitystasoa ja Ompu siirtyivät sopivampaan luokkatilaan.

Joihinkin lapsiin olen jo tutustunut heidän ollessaan Palleroissa vauvaikäisinä. Lasten kasvun olen huomannut liikkeiden, elekielen sekä äänteiden kehitymisessä ja tietenkin fyysisenä kasvamisena. Monella lapsella ovat ihastelua aikaansaaneet vaatteet jääneet nopeasti pieneksi.

Oppitunnit ovat koostuneet mm. suomalaisista tutuista lauluista, lorusta, sadusta, leikeistä ja liikunnasta. Suosituimmat laulut ovat kertoneet eläimistä. Varsinkin jäniksen korvia on ollut helppo leikkiä ja loikkiminen omalla tyylillä on sujunut mallikkaasti.

Kaikenlaiset soittimet ovat olleet lasten mieleen, hyvin on osattu pitää tauko soitannassa, kun ohjaaja on niin kehoittanut. Lapset ovat hahmottaneet hiljaa ja kovaa soittamisen.

Leikeistä mukavimmat on olleet sellaisia, joissa on saanut ottaa jotain yllätyksellistä pussista, kassista tai laatikosta. Taitoa vaati suuren sammakon suun vetoketjun avaaminen, mutta pienellä avustuksella saatiin sammakon poikaset leikittäväksi. Musiikkina oli tietysti Pienet sammakot ja Saku Sammakko -laulut.

Tavaroiden palauttaminen takaisin esim. laatikkoon sujui niin mallikkaasti, että sen toivoisi jatkuvan lasten varttuessa, siitä olisi suuri apu lelujen siivoamisessa.

Palloleikkejä olemme leikkineet useasti ja viimekerralla kuljetimme palloja liukureilla. Edellä mainitut talviurheiluvälineet sopivat erinomaisesti mailoiksi, koska niissä on leveä osumapinta. Talveen liittyvä suosittu leikki oli lakanalla aikaansaatu lumisade vanupalloilla ja leikimme olevamme lumilinnassa- ja luolassa.

Satu- ja lorukirjojen lukemisessa lapset ovat pitäneet kirjoissa olevista kuvista ja niistä Ompu ovatkin kertoneet omia juttujaan kehittyvällä suomenkielellä. Mukavia yllätyksiä on ollut kun lapset ovat osanneet useamman kaksitavuisen sanan.

Juttua riittäisi vaikka kuinka paljon, mitä hauskaa on tehty Ompujen tunneilla. On ollut mukavaa nähdä lapset ja heidän vanhempansa säännöllisesti. Siksi onkin haikeata luopua lasten kehityksen seuraamisesta.

Muutan perheineni takaisin Suomeen kesän lopulla. Toivotavasti löytyy pian Ompuille uusi ohjaaja. Kaikki innokkaat ottamaan yhteyttä Suomikouluun asian tiimoilta.

Suomalaista yhteisöä tulee ikävä ja etenkin Suomikoulun mahtavaa joukkoa.

Kaikkea mukavaa toivottaa,

Soile Sulin

Ompujen Ohjaaja

Tervehdys Eskarilaisilta

Tässä pieni kurkistus reippaiden eskarilaisten kevään viimeiselle oppitunnille 26.4.

Tunti alkoi *Kolme varista* -laulun siivittämänä. Itse asiassa meillä oli neljä vapaaehtoista varista: Erica, Alexandra, Viivi ja Sanna, joten laulusta tulikin Neljä varista! Apuohjaaja Tiina lauloi «varisten» ja muiden eskarilaisten eli Alexan, Tommin, Rileyn, Viljamin, Isabelan ja Venlan kanssa ja minä pimputin pianoa laulun lomassa. Lauloimme upeasti, teimme hieman koreografiaa käsillä ja varikset lentelivät aidalta vuoron perään.

Sitten kävimme käsiksi hieman totisempaan toimeen eli kotitehtävien tarkastukseen ja Salainen Maa -harjoitusvihon tehtävien tekoon. Harjoittelimme mm. A-kirjaimen kirjoittamista, luimme esiaapisesta Aamu-runon sekä tarkastelimme A:lla alkavia sanoja.

Tämän tunnin virallisena teemana oli kevät, ihminen ja lisääntyminen. Lapset kertoivat, mikä keväessä on heidän mielestään kivointa. Uiminen ja koulun loppuminen taisivat saada eniten suosiota. Juttelimme ihmisen aisteista: silmät näkevät, korvat kuulevat, nenä haistaa, suu maistaa ja iho tuntee. Lisäksi totesimme, että ihmisen sydän lyö, keuhkot täyttyvät hengittäessä ilmalla ja veri kiertää suonissa.

Mietimme myös, mistä vauvoja saadaan. Eskarilaiset tiesivät toki, ettei niitä voi ostaa kaupasta, eivätkä ne kasva puiden oksilla, vaan äiti ne synnyttää. Oppilailta kysyttiin, kauanko vauvat mahtavat kasvaa äidin vatsassa. Jotkut veikkasivat 10 päivää, toiset pari kuukautta ja lopuksi päädyimme yhdeksään kuukauteen, mikä tuntui monista uskomattoman pitkältä ajalta. Juttelimme myös vauvojen hoidosta. Jotkut eskarilaiset olivatkin hoitaneet joskus vauvaa, esim. pikkusiskoa tai -veljeä. Mo

nia huvitti kuitenkin ajatus vaipanvaihdosta ja vauvan imetyksestä.

Tunnin lopuksi askartelimme äitienpäiväkortit. Lapset koristelivat valmiin korttipohjan mieleisekseen ja ohjaajat auttoivat tarvittaessa toivotusten kirjoittamisessa. Lapilla riitti intoa ja ideoita ja koristeluista tuli hienon persoonallisia. Toivottavasti kortit säilyivät tallessa äitienpäivään saakka!

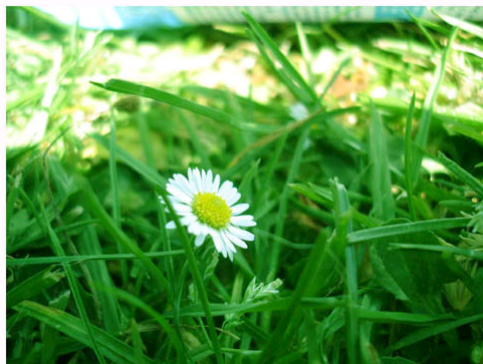
Anna-Riikka (Anni) Courtois

Eskari-ryhmän ohjaaja

Hurjan hauskaa kesää eskarilaisille, heidän perheilleen ja koko Suomi-koulun väelle!

Koivun oksaan korkealle teki peippo pesän,
Tiri tiri teijaa, tiri tiri tiejaa, lauloi kaiken kesän!

Toivottaa :
Anna-Riikka (Anni) Courtois
Eskari-ryhmän ohjaaja

Kiitos ja Hauskaa Kesää !

Hei kaikki Suomikoululaiset,

me olemme muuttamassa
tulevan kesän jälkeen Intiaan ja
haluankin nyt tämän lukuvuoden
viimeisessä Suomikoululaisessa
kiittää teitä kaikkia kuluneista
kahdesta vuodesta.

Suomikoululla mukana oleminen
on ollut antoisaa ja hauskaa, ja
sitä tulee varmasti ikävä uudessa
kotimaassa.

Ennen kaikkea suuri kiitos Isoille
Koululaisille, jotka ovat olleet
loisto-oppilaita, sekä heidän
vanhemmilleen, jotka ovat
jaksaneet tuoda jälkikasvuun
oppiin. Toivottavasti jatkatte
samaa malliin, sillä mikään ei
korvaa vankkaa suomen kielen
taitoa!

Terveisin,
Sanelma

"Tässäpä kaikille kesämieltä Suomi-koulun eka-toka-
luokkalaisten yhdessä rustaamien runojen muodossa,
kirjurina toimi Mervi-ope. Ihanaa kesää kaikille!"

Pesä

Tuli kesä, pieni pesä.

Lintu puussa, munia puussa. Poikaset ulos, siipi ulos.

Linnut lentää pesän sisästä, sitten tulee kesä.

Aurinko paistaa, kesää voi maistaa!

Kesäaika

Pihalle mennään ja altaaseen lennetään.

Vesi roiskuu, kohta tulee elokuu.

Marjamatka

Mennään poimimaan mustikoita,
olisko myös mansikoita.

Marjat maistuu makealta,
vieläkin ois parempaa,
jos sokeria ripotellaan.

Äidille

Äiti tulee iloiseksi,
kun tietää yllätyksen tulevan sydäimestä.

Kirjastokuulumisia

Minulla on ollut kohta kahden vuoden ajan etuoikeus seisoa Suomi-kirjaston tiskin takana sekä Suomi-puodin myyjänä että ennen kaikkea ”kirjastontätinä”. Koska lukeminen on ollut lapsesta asti rakkain harrastukseni, oli minulle tänne Dallasin alueelle muuttaessani itsestään selvää, että hakeudun vapaaehtoistyöhön juuri kirjastolle. Näin voisin yhdistää työn ja huvia.

Kirjasto on ollut aitiopaikka tavata alueella asuvia suomalaisia. Monen uuden ja vanhan perheen viikokorutuihin kuuluu kirjastolla piipahtaminen ja ruisleipäostokset. Tutut kasvot viikko toisensa jälkeen saavat hyvälle mielelle koko henkilökunnan. Parasta on, kun kummallakin puolella tiskiä on hetki aikaa hengähtää, jutella viikon kuulumiset, nauttia kuppi kahvia ja nauraa ja höpöttää.

Satutunneilla olen päässyt tutustumaan paitsi ihaniin mukuloihin (kiitos Sampolle, Saaralle, Laurille, Sakulle ja Alecille kuluneesta keväästä!) myös ihaniin äiteihin ja hoitotäteihin, joiden kanssa olemme ”parantaneet maailmaa” lasten mussuttaessa satutunnin päätteeksi pipareitaan. Teitä kaikkia tulee kova ikävä!

Parasta kirjastolla on kuitenkin ollut mahdollisuus vinkata hyviä lukutärppejä ja tutustumisen arvoisia kirjailijoita toisille lukemisen ystäville. Päivätyössäni Suomessa lukion äidinkielenopettajana olen useasti kokenut, että suosittamani kirjat päätyvät teinien ”älä ainakaan lue tätä kirjaa”-listalle.

Onneksi täällä on toisin. Paras saamani palaute on ollut kiitokset ja pyyntö suositella lisää luettavaa, kun se ”edellinenkirjakin osui aivan nappiin”. Mikäs siellä tiskin takana on hymyillessä, kun on saanut houkuteltua taas yhden suomalaisen kirjojen jännittävään maailmaan.

Viime keväänä minulla oli haikea mieli, kun poistimme kirjaston tietokannasta monen tutun perheen tiedot heidän muuttaessaan takaisin Suomeen. Tänä keväänä sieltä poistetaan meidän perheen tiedot. Takana on kaksi rentoa ja nautinnollista vuotta, joiden aikana olen lukenut parhaimmillani kirjan/päivä. Olen saanut paljon uusia ystäviä ja tuttuja, joita varmasti tulen kaipaamaan kovasti. Edessä siintävät taas open velvollisuudet, mutta lupaan tässä ja nyt, että ensi talvena, kun kärvistelen korkean ainepinon takana, palautan mieleeni teidät ja lämpimät Teksasin kelit.

Erityiskiitoksen haluan antaa Leilalle, joka paitsi otti minut aikoinaan avosylin vastaan, on myös ollut tukenani ja apunani – ystävänäni – koko kahden vuoden ajan!

Rakkain terveisin, Hanna Naalisvaara

Kirjasto on avoinna kesäkuun alusta alkaen pelkästään keskiviikkoisin klo 11-13.

Ruisleipää ei ole myynnissä kesän aikana.

TERVETULOA!!

Perinnetapahtuma 3.5.2008

"Hoi laari laari laa. hoi laari laari laa - kaipuun suloinen suomeni maa...."

Suomi-yhteisön perinnetapahtumaa ja samalla Suomi-koulun päättäjäisiä vietettiin upeassa kevätsäässä 3.5.2008. Haitarin soidessa lempeästi taustalla oli mahdollisuus tutustua suomalaisiin kädentaitoihin, vanhoihin suomalaisiin peleihin, nautiskella kuppi simaa tai kahvia munkin kera tai vaan nautiskella kauniista päivästä kiireettömänä !

Suomi-koululaisille päivä oli merkittävä, sillä jokainen koululainen sai muistoksi vanhanaikaisen todistuksen koko vuoden aherruksesta.

Kauniin iltapäivä-piknikin kruunasi Suomi-bändin sulosävelet :)

Kiitos kaikille teille, jotka olitte auttamassa tapahtuman onnistumisessa ! Lisää kuvia Suomi-koulun webbisivulla (www.suomi-koulu.com) - käy katsomassa !

Kuvat Orvo Vätilä

Huhti- Toukokuussa Syntymäpäiväänsä juhlivat seuraavat

Paljon Onnea kaikille Huhti- ja Toukokuun sankareille !!

Andrea Erkko, 1.4. 10v	Axel Courtois, 1.5. 1v.
Lucas Stickler, 1.4. 9v	Henry Mäkinen, 8.5. 10v
Ahola Saara, 12.4. 2v	Nea Koppinen, 11.5. 4v
Anni Nieminen, 13.4. 8v	Mishael Scott, 13.5. 7v
Aatu Nieminen, 13.4. 8v	Oliver Piirinen, 17.5.2v
Timothy Thompson, 18.4. 13v	
Saku Keränen, 30.4. 2v	

Suomi-koululaisen Haastattelu -- Sanna Sulin, Eskari

Nimi ja ikä: Sanna Sulin, 7

Perheeseen kuuluu: Miko-veli, äiti ja isä

Ryhmä Suomi-koulussa: Eskari

Harrastukset: Voimistelu

Parasta Suomi-koulussa: Askartelut, välipalat, kivat opet ja että parasta kaveria tapaa täällä

Kesäsuunnitelmat: Lomailu, ehkä käyn myös Suomessa.

RIPPIKOULU JA KONFIRMAATIO

KahdeksannuortaSuomi-koulun entistä oppilasta päättivät rippikoulunsa viime sunnuntaina äitienpäivänä konfirmaatiomessussa. Viime marraskuussa aloitettu urakka on saatettu loppuun. Mikä se rippikoulu ja konfirmaatio oikein on?

Suomessa kävi rippikoulun vuonna 2007 yhteensä 59 888 nuorta eli 88,5 prosenttia 15-vuotiaiden ikäluokasta. Se on enemmän kuin mitä sen ikäisiä kuuluu kirkkoon. Tämä tarkoittaa sitä, että rippikouluun tulee runsaasti sellaisia nuoria, joiden vanhemmat eivät kuulu kirkkoon. Rippikoulu halutaan käydä, koska kaveritkin sen käyvät. Mutta rippikoulun jälkeen nämä nuoret ovat liittyneet kirkon jäseniksi. Vuonna 2007 kirkkoon liittyi rippikoulun jälkeen 1859 nuorta. Tietenkin heillä piti olla vanhempien suostumus. Tässä joukossa oli vielä kymmeniä, joita ei ollut kastettu. Heidät kastettiin ennen konfirmaatiota. Minäkin kastoin viime elokuussa kaksi rippikoululeirilläni ollutta nuorta ennen konfirmaatiota. Hieno kokemus.

Ripari on seikkailu, jonka voi kokea vain kerran. Se on seikkailu, jossa pohditaan elämän suuria ja pieniä asioita. Rippikoulu on samalla evankelis-luterilaisen kirkon kasteopetusta. Siinä nuori tutustuu sen kirkon uskoon, johon hänet on kasteessa liitetty. Rippikoulussa pohditaan yhdessä muiden kanssa elämää ja uskoa liittyviä asioita.

Eräs rippikoululainen kertoi rippikoulukokemuksistaan näin: ”Riparilla oli kivaa. Me laulettiin ja naurettiin. Istuttiin nuotion ympärillä ihan hiljaa. Pelattiin ja leikittiin. Oppituntejakin oli. Puhuttiin seksistä ja Jumalasta.”

Rippikoulu toteutetaan puolen vuoden aikana ja sen laajuus on 80 tuntia, mutta tunnit eivät todellakaan ole koulun oppitunteja – pulpetissa ei istuta. Siihen voi liittyä erilaisia tapahtumia, vierailuja ja retkiä. Jos rippikouluun liittyy leirijakso, se on tavallisesti noin viikon mittainen – meillä se oli kaksi viikonlopun leiriä.

Nuoria kiinnostavat rippikoulussa elämän ja kuoleman isot kysymykset. Ihmissuhteet kiinnostavat paljon – perhe, ystävät, seurustelu. Myös erilaisista kriiseistä puhutaan. Nuoret kokevat rippikoulun paikkana, jossa on tilaa puhua sekä toisten nuorten että aikuisten kanssa. Rippikoulun tietoinen on erilaista kuin koulussa eikä koulussa ole edes oppiainetta, jonka tunneilla voisi puhua isoista elämän asioista.

Rippikouluun liittyy olennaisesti myös isokset, jotka toimivat rippikoulussa ryhmänjohtajina ja ovat opettajien apuna. Meidän rippikoulussa isosina toimivat ansiokkaasti Suomi-koulun ohjaajat Tiina Poropudas ja Milla Impola.

Rippikoulun yksi tarkoitus on myös tukea kotia niiden kasvatustyössä. Myös kirkkoon kuulumattomat vanhemmat pitävät yleensä rippikoulua hienona asiana.

Konfirmaatio pidetään rippikoulun päättyessä jumalanpalveluksen yhteydessä. Siinä rippikoulun käyneet tunnustavat uskon, johon heidät on kastettu, saavat siunauksen ja seurakunta rukoilee heidän puolestaan.

Konfirmaation jälkeen nuoresta tulee seurakunnan täysivaltainen jäsen ja hän voi toimia mm. kummina sekä osallistua itsenäisesti ehtoolliselle. Kirkkohäiden edellytyksenä on pelkkä rippikoulun käyminen.

Meidän ripari sai hienon päätöksen konfirmaatiomessussa ja sen jälkeisessä juhlassa. Tilaisuudesta jäi varmasti mieliinpainuva muisto sekä konfirmoitaville nuorille että heidän vanhemmilleen.

Seppo-pappi

Ps. Seuraavaa ripariporukkaa kasataan jo eli syksyllä alkaa uusi rippikoulu, jonne voi tulla 1994 ja sitä ennen syntyneet nuoret. Ilmoittautukaa mielellään jo kevään aikana Sepolle seppo@rejoicelutheran.org tai Irenelle irene.erkko@helsinki.fi . Katso www.finnishlutheran.org -> toiminta -> rippikoulu.

Kuva Orvo Vällilä

Suomi-koulun Ohjaajat ja

Luokat 2008

Pallerot (alle 1-vuotiaat)

Sara Saastamoinen
random5209@yahoo.com

Ompu (yli 1-vuotiaat)

Soile Sulin
soile.sulin@gmail.com

vs. Apu-ohjaaja

Leila Jäämuru
iltaleila@verizon.net

Pellet (yli 2-vuotiaat)

Sara Saastamoinen
random5209@yahoo.com

Röllit (3-4 -vuotiaat)

Milla Impola
milla.impola@comcast.net

Apu-ohjaaja

Matleena Impola

Eskari (5-6 -vuotiaat)

Anna-Riikka Courtois
anniparvi@hotmail.com

Apu-ohjaaja

Tiina Poropudas
tiina.poropudas@gmail.com

Ekaluokka (6 -vuotiaat)

Tokaluokka (8 -vuotiaat)

Mervi Keränen
mervi.keranen@yahoo.com

Apu-ohjaaja

Marcel Erkko
marcel.erkko@hotmail.com

Isot koululaiset (9 vuotiaat)

Sanelma Helkearo
sanelma.helkearo@gmail.com

Apu-ohjaaja

Marcel Erkko
marcel.erkko@hotmail.com

Johtokunnan jäsenet:

Puheenjohtaja

Leila Jäämuru,
817-337 0036
iltaleila@verizon.net

Varapuheenjohtaja

Sanelma Helkearo
sanelma.helkearo@gmail.com

Rahastonhoitaja

Hanna Naalisvaara
hnaalisv@ope.ouka.fi

Sihteeri

Anna-Riikka Courtois
anniparvi@hotmail.com

Kirjastonhoitaja

Leila Jäämuru,
817-337 0036
iltaleila@verizon.net

Suomikoululainen

Katariina Keränen
469- 734 2370
katariina.keranen@gmail.com

Ohjaajien edustaja

Soile Sulin
soile.sulin@gmail.com

Vanhempien edustaja

Mervi Keränen
mervi.keranen@yahoo.com

Historiikin Pitäjä

***puuttuu ***

Tiedottaja

Mervi Nieminen
mervi.nieminen@verizon.net

Webmaster

Jani Lehti
lepa@iki.fi

Satutuntivastaava

Hanna Naalisvaara
hnaalisv@ope.ouka.fi

Koulupäivät 2008/2009

13.9., 27.9.

11.10, 25.10.

8.11., 22.11.

13.12.

10.1., 23.1.

7.2., 21.2.

7.3., 26.3.

4.4., 18.4.

2.5., 9.5.

Avoimia Paikkoja Suomi-koulussa

Syksyllä 2008 tarvitsemme
iloiseen joukkoomme ohjaajia,
rahastonhoitajan ja muita avuli-
aita käsiä !

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä
Mervi Niemiseen -
(mervi.nieminenatverizon.net).